

**Posudek bakalářské práce Anety Břízové s názvem
Spolupráce zaměstnavatelů a škol jako forma získávání zaměstnanců**

Na úvod posudku bych rád uvedl, že téma posuzované bakalářské práce patří jednoznačně k těm nejaktuálnějším, přesto však zůstává poněkud stranou odborných diskusí. Přínos jakéhokoli odborného zpracování této problematiky je proto naprosto neoddiskutovatelný. Zvláště když se jedná o zpracování natolik podnětné, jako je posuzovaný text.

Práce má rozsah 62 textových stran a je rozdělena do pěti samostatných kapitol, Úvodu a Závěru. Celý výklad vhodně doplňuje 17 stran zajímavých a ilustrativních příloh. Soupis bibliografických citací obsahuje mírně podprůměrný počet 21 pramenů, z toho 2 cizojazyčné. Jedná se převážně o literaturu odpovídající odborné úrovni a autorka v celém textu prokazuje svou schopnost korektně s těmito prameny pracovat a citlivě vybírat vhodné citace. Z formálního hlediska je práce vypracována pečlivě a zodpovědně a je až na výjimky prosta podstatnějších chyb či překlepů. Překvapivě časté jsou pouze chyby v interpunkci (např. str. 16, 20, 40, 53), na str. 39 je místo „zaměstnavatelé“ uvedeno „zaměstnavatelům“.

Celý text má promyšlenou vnitřní strukturu a gradaci, kdy můžeme sledovat postupný vývoj tématu od obecného ke konkrétnímu. První kapitola je tak věnována základní terminologii a vzájemným vztahům. Otázkou je, zda právě tyto pasáže nejsou poněkud nadbytečné, ale svůj účel rozhodně plní. Celkové vyznění by nicméně prospěl připojený úvod, který by vysvětlil, na základě čeho byly vybírány uvedené pojmy a jaký mají vztah k celému textu.

Druhá kapitola se věnuje problematice získávání pracovníků. Text je zde i v následujících pasážích pojat velmi komplexně a podrobně, autorka se – ku prospěchu věci – nebojí prezentovat své vlastní názory a postřehy z praxe. Ocenění zaslouží i její objektivní přístup založený na častém srovnávání pozitiv a negativ dané problematiky. Ne zcela ustálené je nicméně využívání pojmů forma a metoda (kap. 2.2). A na základě čeho autorka konstatuje, že nejrozšířenější je získávání nových zaměstnanců pomocí počítačových sítí?

Následující kapitola se již soustředí na jeden konkrétní způsob výběru pracovníků, tj. na spolupráci se školskými zařízeními. V této souvislosti mě napadá jedna poznámka: na str. 27 autorka hovoří o tom, že spolupráce na bakalářských, diplomových a dalších závěrečných pracích je realizována pouze ve spolupráci s VŠ. Zcela stranou zájmu se tak ocitly VOŠ, ačkoliv realita ukazuje, že i zadávání témat absolventských prací je poměrně rozšířené. Rovněž v souvislosti s odbornou praxí, stážemi apod. se o VOŠ nehovoří, což považuji za neopodstatněné a zásadní opominutí. Poněkud nevyvážené a disproporční je i pojetí některých metod.

Čtvrtá kapitola se poté již soustředí na realitu konkrétní vybrané společnosti. I tuto kapitolu lze hodnotit jako velmi komplexní a zajímavou. Zvláště přínosná je pak analýza efektivit stávajícího přístupu obsažená v subkapitole 4.5. V podobném duchu je následně zpracována i závěrečná kapitola, věnovaná porovnání přístupu vybrané společnosti s praxí v jiných firmách.

Otázky do diskuse:

- jaké hlavní výhody a nevýhody představuje pro studenta fakt, kdy se vedoucím jeho práce stane člověk z praxe, který se pohybuje mimo akademické prostředí?
- mohla by autorka poněkud podrobněji rozvést myšlenku ze str. 39, že zaměstnavatelé by měli být více informováni o počtech žáků a jejich vlastním uplatnění?
- jak konkrétně může spolupráce škol a zaměstnavatelů naučit studenty získávat a hlavně zpochybňovat nové informace (viz str. 40)?

Z celé práce je zřejmé, že autorka se v dané problematice velmi dobře orientuje, zvládá odbornou terminologii a její poznatky a zkušenosti jsou i osobního rázu. K této práci nemám z formálního ani odborného pohledu žádné zásadní připomínky. Domnívám se, že ji lze považovat za celkově zdařilou a vyhovující, a proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 6. září 2010

PhDr. Michal Šerák, Ph.D.